

ALLEGATUM I

INSTRUCTIO S. CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE
DE TITULO SACRAE ORDINATIONIS, 17 APRILIS 1871.

1. Cum indecorum omnino sit, atque a clericorum, qui in sacris ordinibus constituuntur, dignitate prorsus alienum, ut ipsi, aut emendicatis subsidiis, aut ex sordido quaestu, ea quae ad victum necessaria sunt sibi comparare cogantur, nemo ignorat ab antiquissimis inde temporibus cautum fuisse ut, quicumque in Ecclesia Dei ad sacros ordines essent promovendi, eisdem de congrua perpetuaque sustentatione provideretur. Olim quidem nemo ordinabatur, nisi certae adscriberetur Ecclesiae, cui perpetuo esset addictus, ut ex ea haberet unde vitam honeste posset sustentare (*Conc. Chalcedon., can. VI*); posterioribus vero temporibus titulus ordinationis invecus, quo videlicet victui clericorum satis consuleretur. Cujus necessitas primitus pro ordinatione diaconorum et presbyterorum sancita, dein ab Innocentio III ad subdiaconos quoque extensa fuit (*Conc. Lateranen. III, can. V*). Explorata autem omnibus sunt quae Synodus Tridentina (*Sess. XXI, De ref., cap. II*) hac super re constituit, cujus saluberrimas praescriptiones progressu temporis alicubi neglectas s. m. Innocentius XI, litteris encyclicis ad omnes episcopos per S. C. C. die 13 Maii 1769 datis, gravissime observari mandavit.

2. Porro geminus distinguitur titulus, *ecclesiasticus* scilicet ac *patrimonialis*. Hic postremus cui occasionem dedisse videtur Alexander III (in *cap. 4, De praebend.*; Thomassinus, *De vet. et nov. Eccl. discipl., part. II, lib. IX, cap. I, n. 2*), quique circa finem saeculi XIII usu venire coepit, obtinet, cum ordinandus talibus bonis certis stabilibus ac frugiferis, aliunde quam ab Ecclesia provenientibus, est instructus, quae ad congruam ejus sustentationem sufficere episcopi judicio censeantur. Ad praefatum accedit titulus *pensionis*, quae non modo ad congruam clerici alimoniam sufficere, sed et perpetua esse debet. Atque hi duo tituli extraordina-

rii censendi sunt, ac veluti ex dispensatione admittuntur, si nimirum episcopus pro Ecclesiae necessitate aut commodo aliquem ita ordinandum esse judicaverit (Conc. Trid., l. c., et Ben. XIV, *Inst. Eccl.* 26, n. 1 et 3).

3. Ecclesiasticus vero titulus in *beneficialem* subdividitur ac *paupertatis*, quibus aliae quaedam veluti subsidiariae atque extraordinariae species adjiciendae sunt, tituli nempe *mensae communis*, atque *servitii ecclesiae, missionis, sufficientiae et collegii*. Est autem titulus beneficii jus perpetuum percipiendi fructus ex bonis Ecclesiae propter officium aliquod spirituale, ecclesiastica auctoritate constitutum; atque hic ordinarius ac praecipuus titulus sacrae ordinationis dici debet (Fagnan., in *cap. 4, De praebend.*, n. 24).

4. *Paupertatis* vero titulus in religiosa professione est positus, vi cujus qui solemnia vota in probata Religione emisissent, vel ex redditibus bonorum, si quae ipsamet Religio possideat, vel ex piis fidelium largitionibus omnia communia habent quorum ad vitam alendam indigent. Quem vero vocant *communis mensae* titulus, eos clericos attingit qui, religiosorum more, in communi vitae disciplina degentes, aut nulla nuncupant vota, aut simplicia tantum; proindeque e domo religiosa exire aut dimitti, atque ad saeculum redire permittuntur. Neque enim ad eos pertinet titulus *paupertatis*, ut ex Const. *Romanus Pontifex* (*Prid. id. octob. 1568*) S. Pii V deducitur. Verum ex hisce clericis ii dumtaxat *communis mensae* titulo promoveri ad sacros ordines possunt, quorum Congregationes aut Instituta peculiari ad id privilegio ab Apostolica Sede aucta fuerint.

5. Titulus *servitii ecclesiae*, qui olim ordinarius erat, prout supra adnotatum fuit, et postea evasit extraordinarius, iis quandoque conceditur, qui cum beneficio ecclesiastico vel pensione careant, aut patrimonialia aliaque bona non possideant, ea lege ordinantur, ut alicui ecclesiae sint mancipati, ex cujus servitio et eleemosynis a piis Christifidelibus elargiendis sustentari possint, et ab eadem ecclesia nullo unquam tempore amoveri vel ipsi recedere nequeant, nisi aliter eis provisum fuerit; quo titulo, ut suis clericis sacros ordines conferret, s. m. Sixtum V Patriarchae Venetiarum indulsisse constat (Campanil., *Diversor. jur. canonic.*, rubr. VIII, cap. IV, n. 14; et Garcias, *De benefic.*, part. II, cap. XVI, n. 96).

6. Denique titulus *missionis*, de quo potissimum hic sermo est, praetermissis titulis *sufficientiae et collegii* (quos utpote raro occurrentes tantum commemorasse sat erit), adhiberi consuevit, cum alius legitimus titulus haud suppetit, pro iis qui majoribus

ordinibus initiari cupiunt, ut apostolicarum missionum servitio sese devoteant. Id autem saepe contingit in locis missionum, in quibus ea est rerum conditio, ut commune Ecclesiae jus, circa ea quae ad praerequisitum pro sacra ordinatione titulum spectant, servari adamussim nequeat. Qui vero hujusmodi titulo ordinati sunt, ii ex apostolico ministerio in missione cui fuerunt addicti, ad victum necessaria consequuntur.

7. Sed exploratum est Ordinarios clericis titulo missionis non posse sacrarum ordinationum munera impertiri, nisi speciali S. Sedis indulto muniti sint; agitur enim de titulo extraordinario qui praeter jus commune adhibitus fuit. Quod quidem indultum, Superioribus missionum aut collegiorum seu congregationum quae missionibus inserviunt, vel ad certum tempus, vel ad praefixum casuum numerum concedi solet. Meminerint autem Superiores eo parce utendum sibi esse; neque enim titulo missionis omnes absque delectu sacris erunt ordinibus initiandi clerici qui ad missionum curriculum ineundum utcumque dispositi videantur. Si enim, juxta S. Pauli monitum, manus nemini cito imponendae, id potissimum valet cum sermo est de iis qui in arduum apostolici ministerii opus assumuntur. Quare hic titulus adhibendus erit in eorum dumtaxat favorem, qui animi indole et docilitate, intentionis rectitudine, aptitudine ingenii, profectu in sacris studiis, morum integritate, ac rerum mundanarum contemptu, spem faciant sese strenuos futuros fore evangelii praecones; super quo eorumdem Superiorum conscientia districte oneratur.

8. Non secus ac alummi collegiorum pontificiorum, ii omnes qui titulo missionis inter sacros ministros cooptari cupiunt, tenentur prius juramentum emittere, quo spondeant missioni cui destinati sunt vel destinabuntur se fore perpetuam operam daturos; quod quidem ab iis qui hoc titulo frui volunt, S. Sedes, ut missionum quarum umptibus illi aluntur, servitio consuleret, exigere constanter consuevit. Huic instructioni subnectitur forma istius juramenti jam pridem approbata usuque recepta, eamque ab omnibus usurpandam esse, ut uniformitas hac super re servetur, omnino praecipit S. Congregatio.

9. Necesse non est ut qui ad sacros ordines hoc titulo evehendus est, actualiter in missione versetur, sed sufficit ut paratus sit ad missiones obeundas, quando et quomodo superiores eum mittendum censuerint ac ire jubeant.

10. Eis qui hoc titulo sunt ordinati, vi praestiti juramenti, interdicitur in Religionem ingredi absque venia S. Sedis; ejus namque iudicio reservatum est, praevia Ordinarii cui intererit, rela-

tione, judicare utrum missionum, quarum servitio ii sunt addicti, necessitas id patiat. Scilicet publicum bonum privato antecel-
lat, oportet, ea nimirum ratione, qua aliquibus Ordinibus conces-
sum est, ne eorum religiosi ad arctiorem, sine suorum Superiorum
licentia, transire fas sit.

11. Quemadmodum alii tituli, ita etiam hic de quo agitur, juxta
canonicas sanctiones, amitti potest atque ab Ordinariis auferri,
de consensu tamen S. Congregationis, cujus est sic ordinatos
praestiti juramenti vinculo exsolvere. Quod si, amisso titulo ge-
neratim, aut etiam titulo missionis, alter ei non substituatur, sa-
cerdos haud propterea remanet suspensus; sed Ordinarii tenentur
compellere ordinatos ad alterius tituli subrogationem, prout sa-
cris canonibus consultum est. Id Sacra haec Congregatio in ge-
neralibus comitiis die 1 Septembris 1856 declaravit.

11. Pariter sacerdotes regulares, qui vota solemnia nuncupa-
runt, atque ex apostolica indulgentia in saeculo vivere permittun-
tur, vel qui ediderunt vota simplicia, et e suis Congregationibus
seu Institutis egressi sunt, ne cum proprii gradus dedecore emen-
dicare cogantur, ad sibi de canonico titulo providendum obli-
gentur; in locis verum missionum, ipsi probare saltem tenentur
sibi suppetere media quibus propriae sustentationi, ut par est,
consulant.

13. Qui titulo certae alicujus missionis ad ecclesiasticos ordi-
nes ascenderunt, ubi missionarii officium dimiserint, procul dubio
suum amittunt titulum, ac de alio sibi providere debent; si vero
alterius missionis servitio deputentur, ut hujus missionis titulum
assumant, nova opus erit S. Sedis concessione; neque enim eis
suffragatur facultas, si quam obtinuerit ejus missionis Ordina-
rius, memorato titulo clericos ordinandi.

14. Ordinarii in missionibus utantur opera illorum etiam sa-
cerdotum qui aliis titulis ad sacros ordines admissi fuerunt, ser-
vatis de jure servandis; neque enim ipsi possunt eos adstringere
ad titulum missionis subrogandum. Quin immo hortatur S. Con-
gregatio Ordinarios ut, quantum fieri potest, alii quoque legitimi
tituli pro sacra ordinatione introducantur.

15. Tandem Sacra Congregatio, animadvertens incremento
missionum plurimum posse conducere, si qui in collegiis sive
seminariis utriusque cleri evangelii praecones mox futuri edu-
cati sunt, vel qui titulo missionis ad ordines fuere promoti, ani-
mo identidem recolant jusjurandum quo se obstrinxerunt, coope-
randi Deo in salutem animarum, eos hortatur ut in annos singu-
los, anniversaria die praestiti juramenti, illud repetere curent,

serio meditantes divinam erga se bonitatem, quae eos constituit
verbi ministros ad annuntianda mirabilia virtutis ac potentiae
suae; quam immarcessibilis gloriae corona eis in coelis parata sit,
si officium suum sancte impleverint; quamque e contra distric-
tum maneat iudicium, si negligentia vel socordia sua, quod
absit, quemquam perire contigerit. Id autem quo promptius et
alacrius praestent, noverint s. m. Pium VI, in audientia diei 7 Maii
1775, unicuique illorum plenariam Indulgentiam, animabus quo-
que in Purgatorio detentis applicabilem, et perpetuis valituram
temporibus impertitum fuisse, non solum cum praedictum jura-
mentum primo emisissent, verum etiam cum illud stato jam die
renovaverint, dummodo in utroque casu conscientiam suam poe-
nitentiae sacramento expiare non omittant, atque eucharisticam
communione suscipiant, vel Missae celebrent sacrificium.

FORMULA JURAMENTI AB IIS PRAESTANDI QUI TITULO MISSIONIS ORDINAN-
TUR. — Ego N. filius N., dioecesis vel vicariatus N., spondeo et
juro, quod, postquam ad sacros ordines promotus fuero, nullam
Religionem, Societatem, aut Congregationem regularem, sine spe-
ciali Sedis Apostolicae licentia, aut S. Congregationis de Propa-
ganda Fide, ingrediari, neque in earum aliqua professionem
emittam.

Voveo pariter et juro quod in hac dioecesi, aut vicariatu,
vel (1) in missione cui S. Sedi vel S. Congregationi de Propaganda
Fide me destinari placuerit, perpetuo, in divinis administrandis,
laborem meum ac operam, sub omnimoda directione et jurisdic-
tione R. P. D. pro tempore Ordinarii, pro salute animarum im-
pendam; quod etiam praestabo, si, cum praedictae Sedis Apos-
tolicae licentia, Religionem, Societatem, aut Congregationem
regularem ingressus fuero, et in earum aliqua professionem emi-
sero.

Item voveo et juro me praedictum juramentum et ejus obliga-
tionem intelligere et observaturum. Sic me Deus adjuvet et haec
sancta Dei evangelia.

DUBIA EIDEM S. C. DE PROP. FIDE PROPOSITA AB EPISCOPO
NATCHETENSI CIRCA PRAECEDENTEM INSTRUCTIONEM,
IN LATINUM VERSA.

1º Num et quonam modo expediat declarare quod sacerdotes
ordinati titulo missionis qui se indignos reddiderunt exercendi

(1) Juxta hunc alterum modum jurare debent qui nondum alicui mis-
sioni addicti fuerint.

sacrum ministerium, sint ipso jure privati eodem titulo nec Ordinarius teneatur eorumdem sustentationi providere.

2° Num, deficientibus aliis titulis in locis missionum, derogandum sit illi instructionis articulo qui praescribit Ordinarios debere sacerdotes qui privati remanent titulo missionis, cogere ad alium titulum substituendum.

3° Num expediat declarare quod praelati sacerdotes regulares, e suo Ordine legitime egressos, antequam titulum missionis eis conferant, possint per aliquod tempus probare, eisdem permittentes sacrum ministerium in sua dioecesi.

4° Num expediat magis explicite declarare, quod sacerdos, a dioecesi pro qua juramentum praestitit, transiens ad aliam, teneatur in hac altera dioecesi novum juramentum praestare, neque id facere possit sine licentia S. C.

5° Num necessaria sit S. C. licentia ut sacerdos ordinatus titulo missionis absque juramento, possit a dioecesi pro qua ordinatus est, transire ad aliam.

6° Utrum resolutiones horum dubiorum communicandae sint soli episcopo recurrenti, an potius sint communicandae omnibus praelatis a S. C. dependentibus.

S. C. de Prop. Fide die 4 Febr. 1873, reposuit :

Ad 1um. In casu, prout exponitur, praevia declaratione ejusmodi sacerdoti ab Episcopo facienda, et quamdiu praedictus sacerdos in sua prava vivendi consuetudine perseveret, nullum exhibens sinceræ resipiscentiæ signum, episcopum non teneri ad sustentationem illi praeendam. Sejunctim autem a resolutione dubiorum, per epistolam significetur Ordinario (eidem Episcopo) ut ad dictam declarationem non deveniat, nisi postquam paternis ac repetitis monitis ejusmodi sacerdotem ad resipiscendum frustra invitaverit, atque de ejus criminibus et publica diffamatione probationes certas, etiam extrajudicialiter conquisitas, sibi comparaverit, quas in casu recursus exhibere valeat S. Congregationi.

Ad 2um. In casu proposito praedictam instructionis (an. 1871) dispositionem non habere locum.

Ad 3um. S. C. indulget ut Episcopus, antequam conferat titulum missionis regularibus a suo Ordine egressis, possit eos mittere ad tempus congruum ad aliquam missionem regendam experimenti et probationis causa, exceptis apostatis et iis qui utpote incorrigibiles ejecti fuerunt, quos perpetuae suspensioni obnoxios esse voluit Urbanus VIII decreto edito per S. C. Concilii die 21 Septembris 1624.

Ad 4um. Affirmative ad utrumque.

Ad 5um. Affirmative.

Ad 6um. Affirmative ad 1^{am} partem ; negative ad 2^{am}.

DECRETUM S. C. DE PROP. FIDE, 18 Aug. 1885,
PRO ORDINATIS TITULO MISSIONIS.

R. P. D. Episcopus Cliffordiensis suo et ceterorum Angliae episcoporum nomine ab Apostolica Sede imploravit, ut juramentum, quod ordinati titulo missionis praestant, eos exinde obliget non pro aliqua dioecesi tantum, prout antea consuevit, sed pro tota provincia ecclesiastica, ita ut presbyteri sic ordinati sola collatione novi tituli transferri in aliam dioecesim possint de consensu utriusque Ordinarii, quin necessarium sit ut ipsi novum juramentum emittant.

Insuper expostulavit ut quoad praeteritum missionarii ordinati titulo missionis pro aliqua dioecesi intra provinciam, ad aliam dioecesim intra eandem provinciam transferri possint novo titulo novoque praestito juramento, absque recurso ad Apostolicam Sedem.

Jamvero cum supplices istae preces SSmo D. N. Leoni Papae XIII relatae fuerint, in audientia diei 28 Junii 1885, Sanctitas Sua iisdem in omnibus annuere dignata est, et praesens in re decretum expedire mandavit.

Idem indultum ex decreto ejusdem S. C. diei 30 Nov. 1885 concessum est episcopis Statuum Foederatorum Americae Septentrionalis (1).

(1) Collectanea S. C. de Prop. Fide, n. 1180, 1181, 1182.

ALLEGATUM II

FORMULAE IN MATERIA SACRAE ORDINATIONIS.

I

Formula testimonii baptismatis et confirmationis.

Ego infrascriptus parochus ecclesiae N. praesentibus litteris medio juramento testor N. qui ad primam tonsuram promoveri cupit, in anno aetatis..... constitutum, filium legitimum et naturalem N. N. conjugum ex mea parochia, fuisse baptizatum sub die....., ut constat ex libro baptizatorum dictae meae parochiae, in quo sic habetur (*hic ponantur ipsamet verba libri*).

Item testor eundem N. fuisse confirmatum ab N. episcopo nostro (*sive* ab episcopo N. de licentia) prout liquet ex libro confirmatorum ejusdem parochiae, in quo sic habetur (*et hic ponantur verba libri*).

Tandem testor praefatum N., pro tempore quo in mea parochia commoratus est, nempe....., morum et vitae integritate commendari, diebusque dominicis doctrinam christianam frequentasse, ita ut probabile sit vera divina vocatione moveri et in disciplina ecclesiastica perpetuo esse permansurum.

Datum etc.

Nota. Parochus omittet ea de quibus testari non potest juxta ea quae suis locis diximus.

II

Formula testimonii parochi de bonis moribus pro minoribus ordinibus.

Ego infrascriptus parochus ecclesiae N. praesentibus litteris medio juramento testor N., pro tempore quo in mea parochia commoratus est, nempe....., honestis moribus fuisse imbutum ad,

sacramenta confessionis et eucharistiae frequenter accessisse, tonsuram et habitum clericalem habuisse, doctrinam christianam frequentavisse et servitium in ecclesia praestitisse diebus dominicis aliisque festis.

Datum etc.

III

Formula testimonii ludimagistri de studio et bonis moribus pro minoribus ordinibus.

Ego infrascriptus ludimagister qui grammaticam seu litteras humaniores doceo in loco N. dioecesis N., medio juramento fidem facio clericum N. qui ad minores ordines..... admitti cupit, meam scholam ab anno..... usque ad..... sedulo frequentare solitum esse in habitu clericali et tonsura, bona indole bonisque moribus semper sese praeditum exhibuisse, christiane educatum esse et in litteris proficere.

Datum etc.

IV

Formulae pro publicationibus.

1º. Intimatio faciendarum publicationum Romae recepta.

LUCIDUS MARIA, miseratione divina, episcopus Albanen., S. R. E. presbyter Card. PAROCCHI, SSmi DD. N. Papae Vicarius Generalis, Romanae Curiae ejusque districtus judex ordinarius, etc.

Rev. vic. parochus perpetuus sacrosanctae patriarchalis Basilicae Lateranensis in sua ecclesia tribus diebus festis nomen, cognomen, desiderium et patriam proponat N. N. ad sacrum subdiaconatus ordinem ascendere cupientis ad titulum..... (*vel* cum dispensatione apostolica super titulo ordinationis), nec non de illius natalibus, aetate, vita, moribus, ordinibus ante susceptis ceterisque qualitatibus requisitis ad formam sacrorum canonum, Concilii Tridentini, et constitutionis fel. rec. Alexandri Papae VII editae die 7 Augusti 1662 (de promovendis in Urbe et in sex vicinis episcopatibus suburbicariis) diligenter inquirat et de peractis hujusmodi denunciationibus et inquisitione ad Nos transmittat testimonium.

Datum etc.

2º. Publicatio.

Prima vice redditur publica intentio N. N. ascendendi ad sacrum subdiaconatus ordinem titulo... (*vel* cum dispensatione apos-

tolica a titulo). Si quis notitiam habet alicujus canonici impedimenti, sive ex parte promovendi, sive ex parte tituli, quod obstet praedictae ordinationi, sciat se teneri sub gravi ad illud competentis auctoritati ecclesiasticae denuntiandum.

Nota : *Publicationes fieri debent lingua vulgari (n. 696).*

3°. *Attestatio parochi post peractas publicationes.*

Si folium continens intimationem faciendarum publicationum, ut supra, missum est ad parochum, hic in fine addit attestationem :

Peractis tribus denuntiationibus diebus... hujus mensis infra Missarum solemniam nullum detexi canonicum impedimentum.

Insuper testor promovendum functiones ordinum quos receperat, in mea ecclesia exercuisse, et habitum clericalem ac decentem tonsuram semper gestasse, sacram eucharistiam saepe sumpsisse doctrinaeque christianae exercitia frequentasse. Praeterea bono testimonio de legitimis natalibus, moribus et vita a fide dignis, diligenti facta inquisitione, commendatur. De aetate vero ex libro baptizatorum sic constat (*et hic ponantur verba libri*).

Datum, etc.

Nota : *Parochus omittet ea de quibus ipse testari non potest ; e. g. parochus ecclesiae cathedralis ponet tantum verba ab initio : Peractis... impedimentum.*

Si vero folium continens intimationem faciendarum publicationum, ut supra, missum non est ad parochum, hic attestationem his verbis exprimere potest :

Ego infrascriptus parochus N. fidem facio ac medio juramento attestor qualiter vigore litterarum mihi a reverendissimo hujus dioecesis vicario generali sub die... transmissarum, clericum N. sacro ordine... in futura proxima ordinatione initiari cupientem ad titulum beneficii ecclesiastici sub invocatione N. annui redditus..., *vel* ad titulum pensionis... sibi reservatae super..., *vel* ad titulum patrimonii consistentis in uno praedio sito in territorio... vocabulo... annui redditus..., *vel* cum dispensatione apostolica a titulo, denuntiavi, ac illius nomen et desiderium in dicta mea ecclesia tribus diebus festivis, videlicet... inter Missarum solemniam publice proposui, ac omnes monui ut si quod cognoscerent canonicum impedimentum tum quoad natales et mores, tum quoad titulum, sub praecepto gravi obedientiae ad competentem auctoritatem ecclesiasticam deferrent : sed nullum fuit oppositum impedimentum.

Insuper testor... (*ut supra*).

IV

Formula litterarum testimonialium.

Cum N., natus in... nostrae dioecesis per accidens, a R. P. D. episcopo N. suo Ordinario ad primam tonsuram (*vel minores aut majores ordines qui exprimuntur*) promoveri cupiat, propterea a Nobis testimoniales litteras super suis natalibus, aetate, vita et moribus ad formam constitutionis s. m. Innocentii XII quae incipit: *Speculatores* humiliter requisivit: Hinc tenore praesentium notum facimus et attestamur praedictum N. ex legitimo matrimonio natum fuisse in... die... et baptizatum die... in parochiali ecclesia N. et sacro chrismate confirmatum die..., et nullius censurae vinculo, nec alio canonico impedimento quo a suscipienda dicta clericali tonsura (*sive minoribus aut sacris ordinibus*) arceri aut teneri possit (quod sciamus), irretitum esse per totum tempus quo in hac dioecesi mansit, nempe ab ejus nativitate usque ad mensem..., sed fuisse et esse in statu libero et soluto, bonis vita, moribus et fama imbutum, prout ex legitimis documentis in nostra Curia constare fecit.

Datum, etc.

Nota : *Ordinarius omittet ea de quibus testari non potest. Insuper, mutatis mutandis, hanc formulam aptabit variis casibus de quibus n. 726 sequi.*

V

Formulae litterarum dimissorialium.

1°. *Pro prima tonsura.*

Dilecto Nobis in Christo N. N. Romano, filio N. N. conjugum, salutem in Domino, qui est vera salus.

Ut ab Illustrissimo et Reverendissimo D. Episcopo N. N. in cujus dioecesi existis, prima clericali tonsura insigniri possis, et valeas, licentiam et facultatem in Domino concedimus, et impertimur; testantes, te de legitimo matrimonio natum, aqua baptismali renatum, sacro chrismate confirmatum, in aetate legitima constitutum, et de bonis vita, moribus, aliisque necessariis requisitis, pro tempore quo Romae moras duxisti, bonum habere testimonium, nulloque canonico impedimento (quod sciamus) esse irretitum; ita tamen, ut praevio exa-

mine quoad doctrinam, et praevia inquisitione quoad mores aliaque requisita, pro tempore tuae absentiae de Urbe, nempe a mense... ad mensem..., idoneus reperiaris, ad normam sacrorum canonum et nominatim sac. Concil. Trident.; et insuper prius in aliqua pia domo exercitiis spiritualibus vacaveris, ita ut probabilis sit conjectura, te non saecularis iudicii fugiendi causa aliaque simili fraude, sed ut Deo fidelem cultum praestes, hoc vitae genus eligere: super quibus omnibus conscientiam dicti Illustrissimi et Reverendissimi D. Episcopi oneramus, nostram penitus exonerantes. Praesentibus ad duos menses tantum valituris.

In quorum etc. Datum etc.

2º. *Pro quatuor minoribus.*

Dilecto Nobis in Christo N. N. clerico Romano, salutem in Domino, qui est vera salus.

Ut ab Illustrissimo et Reverendissimo D. Episcopo N. N. in cuius dioecesi existis, ad minores ordines, nempe ad ostiariatum, lectoratum, exorcistatum et acolythatum, duabus vicibus et statutis a jure temporibus, nempe duobus diebus festis de praeepto, juxta ritum S. R. E. promoveri possis, utque praefatus Antistes illos tibi conferre valeat, licentiam et facultatem in Domino concedimus et impertimur; ita tamen, ut praevio examine quoad doctrinam, et praevia inquisitione quoad mores aliaque requisita, pro tempore tuae absentiae de Urbe, nempe a mense... ad mensem..., idoneus reperiaris ad normam sacrorum canonum et nominatim sac. Concil. Trident., et insuper prius in aliqua pia domo exercitiis spiritualibus vacaveris; super quibus omnibus ejusdem Illustrissimi et Reverendissimi D. Episcopi conscientiam oneramus, nostram penitus exonerantes. Ceterum testamur, te de legitimo matrimonio natum, sacro chrismate confirmatum, prima clericali tonsura insignitum, ac de bonis vita, moribus, aliisque necessariis requisitis, pro tempore quo Romae moras duxisti, bonum habere testimonium, nulloque canonico impedimento (quod sciamus) esse irretitum. Praesentibus ad quatuor tantum menses valituris.

In quorum etc. Datum etc.

3º. *Pro tribus sacris.*

Dilecto Nobis in Christo N. N. acolytho Romano, salutem in Domino, qui est vera salus.

Ut ab Illustrissimo et Reverendissimo D. Episcopo N. N. in cuius

dioecesi existis, ad sacros subdiaconatus, diaconatus, et presbyteratus ordines, ad titulum... a Nobis recognitum, et approbatum (*vel cum dispensatione apostolica a titulo*) promoveri possis, et valeas, statutis a jure temporibus, et servatis (*vel non servatis etiam*) temporum interstitiis, licentiam, et facultatem in Domino concedimus, et impertimur; testantes, te de legitimo matrimonio procreatum, prima clericali tonsura insignitum, et ad quatuor minores ordines promotum, in aetate legitima constitutum, utpote natum die... anni..., in propria parochiali ecclesia S. N. N., et sacrosancta Lateranensi Basilica tribus diebus festis de praeepto proclamatum, et de bonis vita, moribus, aliisque necessariis requisitis, pro tempore quo Romae moras duxisti, bonum habere testimonium, nulloque impedimento (quod sciamus) esse irretitum. Volumus tamen, ut ante susceptionem cujuslibet ex dictis sacris ordinibus, per decem dies continuos in aliqua pia domo exercitiis spiritualibus vacaveris; et quoad scientiam, praevio diligenti examine, juxta dispositionem Sac. Conc. Trident., *sess. XXIII, cap. XIII, XIV, de ref.*, ac praemisso, juxta edictum s. m. Benedicti XIV, theologiae moralis aut dogmaticae vel saltem juris pontificii studio unius anni pro subdiaconatu, duorum annorum pro diaconatu, et trium annorum pro presbyteratu, habilis reperiaris; et tandem praevia inquisitione quoad mores aliaque requisita pro tempore tuae absentiae de Urbe, nempe a mense... ad mensem... idoneus existas; super quibus omnibus conscientiam dicti Illustrissimi et Reverendissimi D. Episcopi oneramus, nostram penitus exonerantes.

In quorum etc. Datum etc.

4º *Pro regularibus.*

Cum juxta apostolicas sanctiones, nemo regularium ad quoscumque ordines, absque expressa in scriptis suorum Superiorum licentia, promoveri possit; hinc tenore praesentium, dilecto Nobis in Christo N. N. in nostro Ordine (*vel in nostra Congregatione*)... expresse et libere professo, ac in domo seu conventu N. de familia existenti, qui in saeculo vocabatur N. N., licentiam et facultatem impertimur, ut Emo et Rmo D. Cardinali Vicario, ad quem has litteras dirigimus, se praesentet, precamurque Emam suam, ut quatenus ab examinadoribus in Urbe deputatis idoneus repertus fuerit, ad sacrum subdiaconatus ordinem, (*vel ad alium ordinem qui exprimitur*) pro necessitate, et utilitate nostri Ordinis promoveri dignetur. Quod enim ad morum probitatem et scientiam spectat, praemisso jam diligenti examine, dignum

judicamus, testamurque insuper, ipsum ex legitimo matrimonio procreatum, sacro fonte delibutum, chrismate confirmatum, ad quatuor minores ordines jam ab anno promotum, et in eis versatum, ac in aetate legitima constitutum, nec non exercitiis spiritualibus, per decem dies continuos vacasse, omniaque alia requisita habere, justa formam a sac. Conc. Trid. praescriptam.

In quorum etc. Datum etc.

ALLEGATUM III

CONSTITUTIO INNOCENTII XII DE MINISTRO SACRAE ORDINATIONIS.

Innocentius Episcopus servus servorum Dei.
Ad perpetuam rei memoriam.

1. Speculatores domus Israel, quae est sancta Dei Ecclesia, per ineffabilem divinae bonitatis abundantiam constituti, eo potissimum ab ipsis pontificatus Nostri primordiis pastoralis vigilantiae Nostrae studia convertenda esse duximus, ut qui in sortem Domini vocantur sacrisque addicuntur ministeriis, quippe quos irreprehensibiles esse convenit, ut praeesse valeant corrigendis, ac in quos tamquam in speculum reliqui oculos conjiciunt, ex iisque sumunt quod imitentur, tales sint, qui digne possint dominica sacramenta tractare, ac aedificent cunctos, tam fidei scientia, quam operum disciplina.

Sane hoc inito consilio, non alios quantum fieri potest, quam qui in sanctitate et justitia per ordinatissimos ecclesiasticae militiae gradus, stans intervallis, ambulaverint, ac pie et fideliter in ministeriis anteactis se gesserint, ad sacerdotium assumi, sacrasque ordinationes juxta priscum Ecclesiae morem, praescriptis a jure temporibus, orationi et jejunio consecratis, haberi cupientes, severiorem quamdam in concedendis indultis suscipiendi sacros ordines extra tempora hujusmodi, et interstitiis ad id designatis minime servatis, ultro Nobis proposuimus adhibendam rationem, qua videlicet servata, ante meritum laboris, ante tempus examinis, ante experientiam disciplinae, sacerdotalis honor non probatis minime tribuatur, ne unquam heri profani, hodie sacrorum antistites, veteres vitio, virtute rudes et recentes, discipuli simul, ac magistri pietatis creentur; sed ii tantum juxta constitutas a majoribus leges ab humili gradu fidelis populi ad sacrarum administrationum sublimitatem promoveantur, qui post mutatum habitum saecularem diuturna conversatione inter cleri-